

Dosarul nr.2ra-415/22  
2-20035739-01-2ra-06042022

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central (jud. N. Berbec)  
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Malîi, I. Dutca, M. Guzun)

## ÎNCHEIERE

27 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
Judecătorii

Svetlana Filincova  
Maria Ghervas  
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „CIUINDAGRO”, în proces de lichidare, reprezentată de lichidatorii Ștefan Pojoga și Ecaterina Bezer, contrasemnat de avocatul Sergiu Coptu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Pojoga împotriva Societății cu Răspundere Limitată „CIUINDAGRO”, intervenient accesoriu Autoritatea Publică Locală Ciuciuleni, raionul Hîncești, cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei din 08 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

### c o n s t a t ă:

La 12 martie 2020, Elena Pojoga a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „CIUINDAGRO”, (în continuare SRL „CIUINDAGRO”), solicitând încasarea sumei de 5586 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, în perioada anilor 1962–1985 a activat în funcția de brigadier la Colhozul din sat. Ciuciuleni. Ca urmare a muncii prestate, i-a fost repartizată cota-parte valorică în natură de la întreprinderea agricolă SA „Ciuciuleni”, actualmente fiind SRL „CIUINDAGRO”.

Totodată, a notat că, extrasul din lista persoanelor care primesc cotele-părți valorice în natură de la SA „Ciuciuleni” nr. 28-b din 04 februarie 2020, eliberat de Consiliul Raional Hîncești, Serviciu Arhivă, atestă că, mărimea cotei-părți valorice în lei, ce-i aparține, constituie suma de 5586 de lei. Astfel, a solicitat administrației SRL „CIUINDAGRO” să-i achite partea socială estimată în lei la suma de 5586 de lei.

Conform actelor contabile ale SRL „CIUINDAGRO”, cota sa parte socială este mai mică, ceea ce nu corespunde realității, fiind diminuată intenționat de către administrația SRL „CIUINDAGRO”.

În data de 15 februarie 2020, prin intermediul Poștei Moldovei, a expediat în adresa SRL „CIUINDAGRO” cererea prealabilă privind soluționarea litigiului pe calea extrajudiciară, solicitând achitarea părții sociale conform datelor din arhivă,

suma de 5586 de lei. Corespondența a fost restituită cu mențiunea „destinatarul a refuzat primirea”.

Prin hotărârea din 11 iunie 2020 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Elena Pojoga împotriva SRL „CIUINDAGRO” cu privire la încasarea sumei cotei valorice; s-a încasat de la Elena Pojoga în beneficiul statului suma de 152,58 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 27 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Elena Pojoga și s-a casat hotărârea din 11 iunie 2020 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 15 iunie 2021 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, s-a atras în calitate de intervenient accesoriu Autoritatea Publică Locală Ciuciuleni, raionul Hîncești.

Prin hotărârea din 27 iulie 2021 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Elena Pojoga și s-a încasat de la SRL „CIUINDAGRO” în beneficiul Elenei Pojoga mărimea cotei-părți valorice în sumă de 5586,00 de lei; s-a încasat de la SRL „CIUINDAGRO” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 270, 00 de lei, achitarea căreia a fost eşalonată până la pronunțarea hotărârii, în temeiul încheierii instanței de judecată.

Prin decizia din 08 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SRL „CIUINDAGRO” și s-a menținut hotărârea din 27 iulie 2021 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

În consolidarea soluției, instanța de apel a stabilit că, Pojoga Elena a activat în perioada anilor 1962 - 1985 în calitate de brigadier, fapt confirmat prin extrasul din carnetul de muncă nr.1512, ultima activând în cadrul Colhozului din sat. Ciuciuleni r-nul Nisporeni. (f.d.16-18)

Conform extrasului din lista persoanelor care primesc cotele -părți valorice în natură de la întreprinderea agricolă SA „Ciuciuleni”, eliberat de Serviciul raional arhivă, Elenei Pojoga i s-a distribuit în natură cota parte-valorică de 1272, mărimea cotei-părți valorice în lei constituie 5586 de lei (f.d. 9).

Potrivit art. 1 din Legea nr. 387 din 25 noiembrie 2004 privind transmiterea valorilor mobiliare și a cotelor de participare nesolicitate în condițiile Legii nr.392-XIV din 13 mai 1999, prezenta lege reglementează relațiile ce apar în procesul atribuirii, în condițiile art. 19 din Legea restructurării întreprinderilor agricole în procesul de privatizare nr.392-XIV din 13 mai 1999, denumită în continuare Legea restructurării patrimoniului întreprinderilor agricole lichidate în urma restructurării, patrimoniu nesolicitat de deținătorii de cote-părți valorice.

În context au fost redate prevederile art. 2, art. 3 alin. (2) din Legea citată supra.

Instanța de apel a menționat că, după cum rezultă din răspunsul Agenției Servicii Publice, din 15 octombrie 2020, SA „Ciuciuleni” a fost lichidată, însă în baza cotelor-părți valorice a acesteia, a fost constituită SRL „CIUINDAGRO”. Conform contractului de constituire a SRL „CIUINDAGRO”, capitalul statutar este format în baza cotelor-părți valorice ale deținătorilor, repartizate participanților la

privatizarea SA „Ciuciuleni” (f.d.110). Respectiv, capitalul social este compus din 15 cote de participare, cu un număr total de 2315 de coposori.

Prin urmare, la examinarea prezentei cauze, prima instanță corect a aplicat prevederile Legii nr. 387 din 25 noiembrie 2004 privind transmiterea valorilor mobiliare și a cotelor de participare nesolicitate în condițiile Legii nr.392-XIV din 13 mai 1999, dat fiind faptul că, reclamanta este deținător al cotei-părți valorice în cadrul SA „Ciuciuleni”, iar prin acțiunea înaintată, Pojoga Elena a solicitat încasarea sumei echivalente cu cotele-valorice deținute de ultima în cadrul SA „Ciuciuleni”.

Subsecvent instanța de apel a respins argumentul apelantului SRL „CIUINDAGRO” precum că aplicabile speței sunt prevederile Legii nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată, or, Pojoga Elena nu are calitatea de asociat al SRL „CIUINDAGRO” în temeiul acestei legi.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de apel a reținut că, concluziile primei instanțe sunt juste, având la bază cumulul probelor administrate, cărora le-a fost oferită apreciere juridică cuvenită. Apelantul nu a prezentat argumente verosimile și admisibile în combaterea soluției adoptate de prima instanță. Or, argumentele apelului se combat prin constatările faptice descrise mai sus, raportate la prevederile legale incidente speței.

La 14 martie 2022, SRL „CIUINDAGRO”, în proces de lichidare, reprezentată de lichidatorii Ștefan Pojoga și Ecaterina Bezer, a declarat recurs, contrasemnat de avocatul Sergiu Coptu, împotriva deciziei din 08 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a invocat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt ilegale, neîntemeiate și pasibile de a fi casate cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Drept temei al recursului au fost indicate prevederile art. 432 alin.(2), alin.(3) lit.d), alin. (4) Cod de procedură civilă, precum și art. 6 § 1, art. 13 al Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, la fel, art. 117 alin.(1)-(3), art.118 alin.(1), (4), art. 119 alin.(1), art. 121 Cod de procedură civilă.

Instanța de fond și instanța de apel în privința argumentelor și motivelor invocate de intimata Elena Pojoga incorect au constatat circumstanțele de fapt ale pricinii civile, incorect au constatat raporturile juridice material litigioase stabilite între părțile litigiului și incorect au aplicat legea materială aplicabilă acestor raporturi juridice material litigioase. La fel, au dat apreciere incorectă și neobiectivă tuturor probelor prezentate de părți în sprijinul poziției. Afirmațiile intimatei din cererea de chemare în judecată nu se confirmă prin anumite mijloace de probă. În instanța de judecată nu au fost prezentate probe bazate pe norme de drept, care ar impune SRL „CIUINDAGRO” la achitarea sumei solicitate, adică a părții sociale în SRL „CIUINDAGRO”, deoarece i s-a achitat totul ce a fost introdus în capitalul social ca patrimoniu și anume din obiectele industriale ce au aparținut fostului colhoz din sat. Ciuciuleni reorganizat în SA „Ciuciuleni”, lichidată ulterior. SRL

„CIUINDAGRO” nu este succesorul în drepturi a SA „Ciuciuleni”, deoarece este o întreprindere nou creată și nu a primit la balanța sa sau în proprietatea sa, în capitalul social al său tot patrimoniul fostei SA „Ciuciuleni”, însă numai o parte.

Instanța de fond și instanța de apel în mod eronat au interpretat și au apreciat dreptul reclamantei prevăzut în art. 41 alin. (1) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135-XVI din 14 iunie 2007, lit. e), dreptul de a înstrăina și dobândi, partea socială, tratând acesta ca un drept de a primi partea sa socială în sumă bănească. Instanța de judecată în mod incorect a admis cererea reclamantei. Elena Pojoga a prezentat instanței de judecată o serie de înscrisuri probatorii în calitate de anexe la acțiunea civilă, însă, în viziunea recurentului, aceste înscrisuri nu servesc la constatarea circumstanțelor ce ar justifica pretențiile reclamantei, precum și alte circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei și nu au legătură cu obiectul prezentului litigiu.

Prin prisma prevederilor art. 1 al Protocolului Adițional la Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. art.46 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, art. 316 alin.(2) Cod civil, dreptul de proprietate este protejat.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe de judecată independentă și imparțială, garantat de art. 6 § 1 al Convenției, urmează a fi interpretat prin prisma Preambulului Convenției, care enunță preeminența principiului supremației dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Astfel acest tratament discriminatoriu constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 § 1 CEDO. Existența divergențelor de jurisprudență este inerentă oricărui sistem juridic, care se bazează pe un ansamblu de instanțe de fond ce au autoritate asupra competenței lor teritoriale. Toate contradicțiile de jurisprudență existente la nivelul instanțelor inferioare trebuie soluționate și înlăturate de Curtea Supremă de Justiție. Astfel potrivit legii naționale instanța supremă are sarcina să asigure interpretarea și aplicarea corectă și unitară a legii de către toate instanțele judiciare pe întreg teritoriul țării. CtEDO a notat că, rolul unei instanțe supreme este de a reglementa contradicțiile de jurisprudență (Zielinski, Pradal. Gonsalez s.a. împotriva Franței, CEDO 1999-VII, nr. 24846/94, 34165/96, 34173/96, paragraf 59).

Redând prevederile art. 239, art. 240 alin. (1), art. 241 alin. (5) Cod de procedură civilă, recurentul a evidențiat că, hotărârea judecătorească trebuie să fie certă, completă, corectă, clară, consecutivă, convingătoare și concretă. Circumstanțele și probele constatate în cauză urmează să fie expuse într-o strictă consecutivitate logică. De asemenea, concluziile instanței expuse în partea motivată a hotărârii judecătorești trebuie să coincidă cu circumstanțele cauzei, constatate pe parcursul dezbaterilor judiciare, în caz contrar, hotărârea fiind lovită de nulitate. La caz, studiind actele cauzei și verificând legalitatea și temeinicia hotărârii, recurentul a considerat că, instanța de fond a examinat insuficient circumstanțele cauzei, nu a supus examinării depline cumulul probelor și înscrisurilor anexate la dosar, nu s-a expus nicicum cu privire la cadrul legal aplicabil speței, concluziile primei instanțe expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, ceea ce contravine prevederilor legale precitate și constituie temei de casare a hotărârii pronunțate, cu

dispunerea respingerii acțiunii ca fiind neîntemeiată, precum și există temeuri de a dispune restituirea cauzei civile spre rejudecare. În cadrul soluționării pricinii, probele din dosar se cercetează doar în ansamblul și în interconexiunea acestora, or, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele, precum și obligația de a aplica un cadru legal pertinent cauzei examinate. În opinia recurentului, hotărârile contestate au fost adoptate arbitrar, fără o apreciere a argumentelor și probelor invocate, iar faptul dat indică incontestabil la încălcarea de către instanța a normelor de drept procedural și material, precum și la examinarea superficială și evazivă a cauzei dedusă judecării.

Copia recursului declarat, prin scrisoarea datată cu 06 aprilie 2022 (f.d.184), a fost expediată în adresa intimatului și a fost recepționată la 11 aprilie 2022, conform avizului de recepție (f.d.186).

La 21 aprilie 2022, Elena Pojoga a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea declarării recursului inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 08 decembrie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 14 martie 2022.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale a instanței de apel către participanții la proces la 18 ianuarie 2022, inclusiv prin intermediul poștei electronice (f.d.154-155). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „CIUINDAGRO”, în proces de lichidare, reprezentată de lichidatorii Ștefan Pojoga și Ecaterina Bezer, contrasemnat de avocatul Sergiu Coptu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „CIUINDAGRO”, în

proces de lichidare, reprezentată de lichidatorii Ștefan Pojoga și Ecaterina Bezer, contrasemnat de avocatul Sergiu Coptu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „CIUINDAGRO”, în proces de lichidare, reprezentată de lichidatorii Ștefan Pojoga și Ecaterina Bezer, contrasemnat de avocatul Sergiu Coptu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „CIUINDAGRO”, în proces de lichidare, reprezentată de lichidatorii Ștefan Pojoga și Ecaterina Bezer, contrasemnat de avocatul Sergiu Coptu, împotriva deciziei din 08 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat